

**196. AUKCJA MALARSTWA, GRAFIKI I RZEMIOSŁA ARTYSTYCZNEGO
DESA KATOWICE
23 PAŹDZIERNIKA 2021 SOBOTA, GODZ. 16.00**

ZAPRASZAMY NA WYSTAWĘ PRZEDAUKCYJNĄ OD 15 PAŹDZIERNIKA

AUKCJA NR 196

**23 PAŹDZIERNIKA 2021
KATOWICE**

1.Paweł WRÓBEL (1913-1984)

"Wesołe miasteczko na Śląsku", 1971

olej, płótno, 39 x 47,5 cm,

sygn. p.d.: Wróbel P 1971 r.

Obraz po konserwacji.

Obraz ze zbiorów doc. Józefa Ligęzy (1910-1972), wybitnego etnografa, folklorysty, zbieracza śląskich pieśni ludowych, w latach 1963-1972 dyrektora Muzeum Górnos Śląskiego w Bytomiu.

7 500 zł

Górnik, jeden z najaktywniejszych członków koła plastyków amatorów przy ZDK kopalni "Wieczorek". W swoich obrazach przedstawiał pejzaże śląskie z charakterystycznymi hałdami, kominami, szybami kopalnianymi. Jego żywiołowe i niezwykle barwne scenki rodzajowe ukazują dzień powszedni i świąteczny mieszkańców górniczych osiedli. Artysta poza malarstwem uprawiał rzeźbę, jednak prac w drewnie i węglu pozostawił niewiele.

2.Paweł WRÓBEL (1913-1984)

"Śląski festyn", 1971

olej, płótno, 39 x 48 cm,

sygn. l.d.: Wróbel P 1971 r.

Obraz po konserwacji.

Obraz ze zbiorów doc. Józefa Ligęzy (1910-1972), wybitnego etnografa, folklorysty, zbieracza śląskich pieśni ludowych, w latach 1963-1972 dyrektora Muzeum Górnos Śląskiego w Bytomiu.

7 500 zł

Górnik, jeden z najaktywniejszych członków koła plastyków amatorów przy ZDK kopalni "Wieczorek". W swoich obrazach przedstawiał pejzaże śląskie z charakterystycznymi hałdami, kominami, szybami kopalnianymi. Jego żywiołowe i niezwykle barwne scenki rodzajowe ukazują dzień powszedni i świąteczny mieszkańców górniczych osiedli. Artysta poza malarstwem uprawiał rzeźbę, jednak prac w drewnie i węglu pozostawił niewiele.

3.Paweł WRÓBEL (1913-1984)

"Koza na polu modrej kapusty", 1971

olej, płótno, 20 x 29,5 cm,

sygn. p.d.: Wróbel P 1971 r.

Obraz ze zbiorów doc. Józefa Ligęzy (1910-1972), wybitnego etnografa, folklorysty, zbieracza śląskich pieśni ludowych, w latach 1963-1972 dyrektora Muzeum Górnos Śląskiego w Bytomiu.

3 600 zł

Górnik, jeden z najaktywniejszych członków koła plastyków amatorów przy ZDK kopalni "Wieczorek". W swoich obrazach przedstawiał pejzaże śląskie z charakterystycznymi hałdami, kominami, szybami kopalnianymi. Jego żywiołowe i niezwykle barwne scenki rodzajowe ukazują dzień powszedni i świąteczny mieszkańców górniczych osiedli. Artysta poza malarstwem uprawiał rzeźbę, jednak prac w drewnie i węglu pozostawił niewiele.

4.Paweł WRÓBEL (1913-1984)

"Słoneczniki w ogrodzie", 1971

olej, płótno, 19 x 27,5 cm,

sygn. p.d.: Wróbel P 1971 r.

Obraz ze zbiorów doc. Józefa Ligęzy (1910-1972), wybitnego etnografa, folklorysty, zbieracza śląskich pieśni ludowych, w latach 1963-1972 dyrektora Muzeum Górnos Śląskiego w Bytomiu.

3 600 zł

Górnik, jeden z najaktywniejszych członków koła artystów amatorów przy ZDK kopalni "Wieczorek". W swoich obrazach przedstawiał pejzaże śląskie z charakterystycznymi hałdami, kominami, szybami kopalnianymi. Jego żywiołowe i niezwykle barwne scenki rodzajowe ukazują dzień powszedni i świąteczny mieszkańców górniczych osiedli. Artysta poza malarstwem uprawiał rzeźbę, jednak prac w drewnie i węglu pozostawił niewiele.

5. Paweł WRÓBEL (1913-1984)

"Miasteczko przy kopalni", 1971

olej, płótno, 20,5 x 30 cm,

sygn. l.d.: Wróbel P 1971 r.

Obraz ze zbiorów doc. Józefa Ligęzy (1910-1972), wybitnego etnografa, folklorysty, zbieracza śląskich pieśni ludowych, w latach 1963-1972 dyrektora Muzeum Górnośląskiego w Bytomiu.

3 600 zł

Górnik, jeden z najaktywniejszych członków koła artystów amatorów przy ZDK kopalni "Wieczorek". W swoich obrazach przedstawiał pejzaże śląskie z charakterystycznymi hałdami, kominami, szybami kopalnianymi. Jego żywiołowe i niezwykle barwne scenki rodzajowe ukazują dzień powszedni i świąteczny mieszkańców górniczych osiedli. Artysta poza malarstwem uprawiał rzeźbę, jednak prac w drewnie i węglu pozostawił niewiele.

6. Ewald GAWLIK (1919-1993)

"Krzesło"

olej, płótno (dublowane), 59,5 x 50 cm,

niesygnowany.

Obraz po konserwacji, płótno dublowane.

Obraz został ofiarowany rodzinie obecnych właścicieli bezpośrednio przez Ewalda Gawlika, jest to jedna z wcześniejszych prac artysty.

10 000 zł

Malarz i cieśla górniczy. Przed wojną uczył się rysunku u Pawła Stellera oraz malarstwa i rysunku w prywatnej szkole Czesława Rzepińskiego. Był członkiem koła artystów amatorów przy ZDK kopalni "Wieczorek", a od 1974 członkiem śląskiego oddziału ZPAP. Tematami jego prac są sceny rodzajowe na tle śląskiego pejzażu, martwe natury, krajobrazy górniczych osiedli w Giszowcu, Nikiszowcu i Janowie.

7. Paweł GARNCORZ (ur. 1979)

"Spodek nocą", 2007

kredka, papier, 61 x 85 cm,

sygn. p.d.: Paweł Garncorz 2007.

Na odwrocie drukowana nalepka Warsztatu Terapii Zajęciowej Unikat, Katowice z tekstem ołówkiem: tytuł "Spodek nocą" / autor Paweł Garncorz, 2007 / instruktor Piotr Zatorski, oraz nalepka Galerii Szyb Wilson.

2 800 zł

Artysta cierpi na lekki autyzm i zespół Aspergera. Swoją twórczość rozwinął podczas zajęć w Warsztatach Terapii Zajęciowej Unikat w Katowicach, pod opieką swojego opiekuna artystycznego i promotora, artysty plastyka Piotra Zatorskiego. Miał wystawy indywidualne m.in. w Muzeum Śląskim w Katowicach. Uczestniczył w licznych krajowych wystawach i przeglądach sztuki osób niepełnosprawnych oraz twórców nieprofesjonalnych. Uzyskał nagrody i wyróżnienia, m.in. w

konkursie im. Pawła Wróbla w Katowicach, "Świat moich marzeń" w Zamościu". Miejscem, które promuje i wspiera jego twórczość jest Galeria "Szyb Wilson" w Katowicach-Nikiszowcu. (Lit.: "Twórcy intuicyjni z kolekcji Barwy Śląska Stanisława Gerarda Trefonia", Ruda Śląska, 2015, tom. I, s. 178)

8.Paweł GARNCORZ (ur. 1979)

"Urząd Wojewódzki w Katowicach", 2007

kredka, papier, 61 x 85 cm,

sygn. p.d.: Paweł Garncorz 2007.

Na odwrocie opis ołówkiem: "Urząd Wojewódzki w Katowicach" / Paweł Garncorz / instr. Piotr Zatorski oraz nalepka Galerii Szyb Wilson.

2 800 zł

Artysta cierpi na lekki autyzm i zespół Aspergera. Swoją twórczość rozwinął podczas zajęć w Warsztatach Terapii Zajęciowej Unikat w Katowicach, pod opieką swojego opiekuna artystycznego i promotora, artysty plastyka Piotra Zatorskiego. Miał wystawy indywidualne, m.in. w Muzeum Śląskim w Katowicach. Uczestniczył w licznych krajowych wystawach i przeglądach sztuki osób niepełnosprawnych oraz twórców nieprofesjonalnych. Uzyskał nagrody i wyróżnienia, m.in. w konkursie im. Pawła Wróbla w Katowicach, "Świat moich marzeń" w Zamościu". Miejscem, które promuje i wspiera jego twórczość jest Galeria "Szyb Wilson" w Katowicach-Nikiszowcu. (Lit.: "Twórcy intuicyjni z kolekcji Barwy Śląska Stanisława Gerarda Trefonia", Ruda Śląska, 2015, tom. I, s. 178)

9.NIKIFOR KRYNICKI (1895-1968)

"Willa w Krynicy"

akwarela, papier, 19 x 14,3 cm,

u dołu napis: "KRYNICAWILLANIMIARZOUICA".

9 500 zł

10.Roman NOWOTARSKI (1931-2019)

"Linokoczek"

tempera, płyta, 38,5 x 28 cm,

sygn. l.d.: Nowotarski R.

*opłata droit de suite

4 400 zł

Malarz, scenograf, pedagog, w latach 1953-1959 studiował na Wydziale Grafiki w Katowicach krakowskiej ASP, uzyskując w 1959 dyplom u B. Góreckiego i A. Raka. Był profesorem ASP w Katowicach, gdzie prowadził pracownię rysunku i malarstwa. Uczestniczył w wielu wystawach i konkursach ogólnopolskich, otrzymał liczne nagrody, m.in. złoty medal na Biennale Plakatu w Warszawie w 1974. Był scenografem teatralnym i filmowym. W 2013 Muzeum Historii Katowic wraz ze studentami i współpracownikami artysty z katowickiej ASP przygotowało wystawę "Hommage à Nowotarski", zorganizowaną w gmachu głównym muzeum.

11.Tadeusz SADOWSKI (1915-1991)

"Projekt scenografii do opery Carmen"

tusz, piórko, akwarela, karton 36,5 x 46 cm,

sygn. p.d.: T. Sadowski; l.d. autorski opis: Carmen / do / poprawy.

*opłata droit de suite

800 zł

Rzeźbiarz i malarz, związany ze śląskim środowiskiem artystycznym. Kształcił się na Wydziale Sztuk Pięknych uniwersytetu w Wilnie u T. Niesiołowskiego i w pracowniach rzeźby K. Jakimowicza i H. Kuny. W 1938 wyjechał do Lwowa. W 1939 został zmobilizowany do 14 pułku Ułanów Jazłowieckich. Po ucieczce z niewoli w 1940 wrócił do Lwowa, gdzie projektował scenografie i kostiumy do przedstawień operowych. Po wojnie osiadł w Bytomiu. Jest autorem 621 prac rzeźbiarskich - monumentalnych rzeźb w parku miejskim, pomnika Moniuszki przed operą bytomską, popiersia Chopina, fontanny przy placu Akademickim, pomnika powstańców w Radzionkowie, licznych rzeźb sakralnych, elementów małej architektury miejskiej, tablic pamiątkowych. Prace artysty znajdują się w zbiorach Muzeum Śląskiego w Katowicach, Muzeum Górnośląskiego w Bytomiu, a także w Szwajcarii, Kijowie i Charkowie.

12.Zenon MOSKWA (1929-1992)

"Martwa natura", 1991

technika mieszana, sklejka 41 x 47 cm,

sygn. p.g.: Z. Moskwa / '91.

Na odwrocie drukowana nalepka autorska z tekstem długopisem: Zenon Maria Moskwa / Martwa natura / technika mieszana / 41 cm x 47 cm / Rok powstania 1991.

*opłata droit de suite

2 600 zł

Malarz, scenograf i pedagog związany ze śląskim środowiskiem artystycznym, członek grupy Arkat. Kształcił się na katowickim Wydziale Grafiki ASP w Krakowie, gdzie w 1956 uzyskał dyplom w pracowni B. Góreckiego. Od 1977 prowadził Pracownię Malarstwa i Rysunku w cieszyńskiej filii Uniwersytetu Śląskiego. W latach 1962-1978 jako scenograf współpracował z Teatrem Śląskim. Od 1976 do 1989 pełnił funkcję Miejskiego Plastyka Katowic. Jego wczesna twórczość to inspiracje kubizmem, informelem, malarstwem abstrakcyjnym, w latach 60. zwraca się ku malarstwu materii stosując naturalne materiały, jak piasek, deski, resztki przedmiotów, tworzy z nich rodzaje collage'y i assamblage'y. W latach 80., nawiązując do malarstwa Nowych Dzikich, wprowadza jaskrawy, nasycony kolor. Prace artysty znajdują się w zbiorach Muzeum Śląskiego, Muzeum Historii Katowic, Muzeum Górnośląskiego w Bytomiu, a także w kolekcjach prywatnych.

(Lit.: "Katowicki Underground artystyczny po 1953", Galeria Sztuki Współczesnej BWA w Katowicach, Katowice 2004, ss. 405-405).

13.Fryderyk Antoni HAYDER (1905-1990)

"Wnętrze z postacią"

olej, płótno, 76 x 100 cm,

sygn. l.d.: F. Hayder.

Na odwrocie na krosnach nalepka krakowskiej firmy Wincentego Smolaka z artystycznymi farbami i przyborami.

*opłata droit de suite

5 000 zł

Malarz, rysownik, muzealnik. Kształcił się w krakowskiej ASP pod kierunkiem J. Mehoffera, X. Dunikowskiego i J. Wojnarskiego (1925-1933), uzyskując dyplom z wyróżnieniem. Do 1935 mieszkał w Krakowie, skąd przeniósł się do Warszawy. W czasie powstania warszawskiego spłonęło mieszkanie artysty wraz z pracownią. Po wojnie związał się z Gliwicami. Przedwojenna twórczość artysty nawiązuje do osiągnięć polskiego koloryzmu, lata powojenne to inspiracje Cezannem i postkubizmem Picassa i Braque'a.

14. Danuta DUDEK-BŁESZYŃSKA (1931-1974)

"Mistycyzm Wschodu", 1964

olej, płótno, 149 x 105,5 cm,

sygn. p.d.: D. D. Błeszyńska 1964

Na odwrocie na krosnach autorski tytuł: "Mistycyzm Wschodu", oraz niekompletna nalepka z fragmentem stempla Prezydium Rady Narodowej Miasta Krakowa z 17. VIII. 1964.

*opłata droit de suite

6 500 zł

Malarka urodzona w Rzeszowie. W latach 1951-1957 studiowała w krakowskiej ASP u profesora Wacława Taranczewskiego, dyplom uzyskała w 1957. Zmarła tragicznie 10 stycznia 1974.

15. Marek SZMIDEL (ur. 1952)

"Rozstanie"

olej, płótno, 73 x 92 cm,

sygn. p.d.: Szmidel.

Obraz zakupiony bezpośrednio od Marka Szmidla.

*opłata droit de suite

9 500 zł

Malarz, kształcił się na wydziale malarstwa gdańskiej ASP u prof. K. Ostrowskiego, uzyskując w 1981 dyplom. Artysta uprawia malarstwo, rysunek, grafikę, rzeźbę, zajmuje się projektowaniem wnętrz. Miał liczne wystawy indywidualne i uczestniczył w wielu wystawach zbiorowych w kraju i za granicą.

16. Zdzisław STANEK (1925-1996)

"Karafki i butelki. Stół po przyjęciu", 1956

olej, płótno, 58 x 75 cm,

sygn. p.d.: Z. Stanek / 56

Obraz został ofiarowany rodzinie obecnych właścicieli przez Zdzisława Stanka.

Podobny kompozycyjnie do prezentowanej pracy obraz "Butelki i światło", 1956, olej, płótno, ze zbiorów Muzeum Górnośląskiego w Bytomiu, jest reprodukowany w: "Katowicki Underground artystyczny po 1953", Galeria Sztuki Współczesnej BWA w Katowicach, Katowice 2004, s. 462, il. 1.

*opłata droit de suite

12 000 zł

Malarz, związany z katowickim środowiskiem artystycznym, współzałożyciel Grupy St-53. Podobnie jak pozostałych członków Grupy St-53, fascynowała go twórczość i myśl teoretyczna Władysława Strzemińskiego. Początkowo inspirował się kubizmem, z czasem jego malarstwo rozwija się w kierunku abstrakcji, by znów powrócić do przedmiotu, któremu nadaje wręcz rzeźbiarską formę, modelując ją w drewnie i gipsie, i wzbogacając fakturę grubo nałożoną farbą. Artysta uczestniczył w licznych wystawach zbiorowych, miał wystawy indywidualne w Warszawie, Katowicach, Bytomiu i Szczecinie. Jego prace znajdują się m. in. w zbiorach Muzeum Narodowego w Warszawie, Muzeum Pomorza Zachodniego w Szczecinie, Muzeum w Toruniu, Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Sztokholmie. Prace artysty z tak wczesnego okresu jak powyższy obraz na rynku antykwarycznym są dużą rzadkością.

17. Alfred LENICA (1899-1977)

"Kompozycja II"

gwasz, tusz, papier, 47 x 56,5 cm,

sygn. p.d.: Lenica.

W prawym górnym narożniku sucha pieczęć: Photographische Gesellschaft / Berlin

Na odwrocie pieczęć autorska: Art. plast. / Alfred Lenica / Warszawa ul. Nowy Świat 55m9.

*opłata droit de suite

6 500 zł

Malarz, kształcił się w Prywatnym Instytucie Sztuk Pięknych u Adama Hanytkiewicza i J. Kubowicza. Okres 2. wojny spędził w Krakowie, gdzie przyjaźnił się z Jerzym Kujawskim i nawiązał kontakt z kręgiem artystów związanych z Tadeuszem Kantorem. W 1945 wrócił do Poznania. Tu w 1947 wraz z I. Houwaltem i F. M. Nowowiejskim założył awangardową grupę artystyczną 4F+R (Forma, Farba, Faktura, Fantastyka + Realizm), był członkiem, a później prezesem ZPAP. W 1956 przeniósł się na stałe do Warszawy. Początkowo uległ wpływom kubizmu, z czasem zainspirował się surrealizmem i symbolizmem zafascynowany malarstwem De Chirico i Salvadora Dali. Po wojnie odszedł od przedstawiania realnych przedmiotów i zwrócił się w kierunku informelu, tworząc kompozycje abstrakcyjne o dużej sile ekspresji wibrujących, gęstych, dynamicznych form. W 1958 artysta miał wystawę indywidualną w warszawskiej Zachęcie, która zaowocowała licznymi pokazami jego prac w Polsce i za granicą. Prace artysty znajdują się m.in. w zbiorach Muzeum Narodowego w Warszawie, Krakowie, Poznaniu, Łodzi, Szczecinie oraz w licznych kolekcjach prywatnych.

18. Wiesław LANGE (1914-1988)

"Gołębie", 1985

technika mieszana, płyta, 48 x 61 cm,

sygn. p.d.: Lange W / 1985

*opłata droit de suite

2 000 zł

Malarz, wybitny scenograf teatralny, od 1951 związany ze śląskim środowiskiem artystycznym, prekursor surrealizmu w polskiej scenografii. Gimnazjum ukończył na Kresach, maturę uzyskał w Tuluzie. Studia malarskie odbył w warszawskiej ASP (dyplom w pracowni prof. Tadeusza Pruszkowskiego w 1939). W czasie okupacji wstąpił do I Armii Wojska Polskiego, gdzie m.in. działał w teatrze frontowym. Po wojnie krótko współpracował z teatrami w Lublinie i we Wrocławiu. Na stałe związał się z Teatrem Śląskim w Katowicach, dla którego zaprojektował scenografię do ponad 100 spektakli. Był jednym z pierwszych scenografów Telewizji Katowice, tworzył projekty scenograficzne dla przedstawień katowickiego Pałacu Młodzieży. Artysta współpracował m.in. z Gustawem Holoubkiem, Józefem Wyszomirskim, Jerzym Jarockim, Jerzym Kreczmarem. Część jego spuścizny znajduje się w zbiorach Centrum Scenografii Polskiej Muzeum Śląskiego w Katowicach.

19. Jan NOWAK (1930-2010)

"Orkiestra cyrkowa", 1991

olej, płótno, 120 x 100 cm,

sygn. p.d.: J. Nowak 1991 / IX

*opłata droit de suite

4 800 zł

Malarz, grafik, związany ze śląskim środowiskiem artystycznym, od 1960 mieszkaniec Tychów. Kształcił się w krakowskiej ASP i na Wydziale Grafiki w Katowicach, gdzie był również nauczycielem akademickim. Miał liczne wystawy indywidualne, brał udział w wielu wystawach sztuki polskiej za granicą, jego prace znajdują się w zbiorach m.in. Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Sao Paulo, Biblioteki Kongresu w Waszyngtonie, Muzeum Narodowego w Warszawie. Uprawiał malarstwo sztalugowe, z technik graficznych litografię, akwafortę, akwatintę, mezzotintę, suchą igłę, zajmował się rysunkiem, projektował plakaty i grafikę książkową. Jego prace nawiązują do tematyki miejskiego pejzażu, często zdominowanego przez artystów cyrkowych, ulicznych muzykantów, przechodniów.

20.Piotr JAKUBCZAK

"W drodze III", 2013,

olej, płótno, 40 x 50 cm,

sygn. p.d.: P. Jakubczak / 13.

Na odwrocie sygnatura i opis autorski: Piotr Jakubczak / "W drodze III" / olej na płótnie / 2013 / 40 x 50, oraz owalna pieczęć artysty.

*opłata droit de suite

4 400 zł

Malarz urodzony w Hrubieszowie, kształcił się w krakowskiej ASP w pracowni prof. Leszka Misiaka i prof. Zbigniewa Kuntza. W latach 90. był dyrektorem BWA - Galerii Miejskiej w Tarnowie. Przed 2000 wyjechał do Francji, gdzie spędził kolejne 10 lat i aktywnie uczestniczył w wielu tamtejszych wydarzeniach artystycznych. Artysta obecnie mieszka i pracuje w Polsce. Prace Piotra Jakubczaka znajdują się w kolekcjach prywatnych w kraju oraz m.in. w Watykanie, Japonii i USA.

21.Stefan SUBERLAK (1928-1994)

"Pejzaż z Ujsoł", 1989

olej, płótno, 74 x 92 cm,

sygn. p.d.: Suberlak; l.d.: Ujsoły 1989

*opłata droit de suite

3 000 zł

Malarz, grafik, związany ze śląskim środowiskiem artystycznym, uczeń katowickiego Wydziału Grafiki ASP w Krakowie. Brał udział w licznych międzynarodowych wystawach zbiorowych (biennale w Lugano, Ljubljanie, Sao Paulo, Tokio). Miał wiele wystaw indywidualnych w kraju i za granicą. Jego prace znajdują się w wielu polskich muzeach, za granicą m.in. w Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Tokio, w zbiorach Kongresu USA w Waszyngtonie. Powtarzającym się tematem prac artysty jest wieś, postrzegana poetycko i z humorem, często w klimacie nieco surrealistycznym, bliskim twórczości Breughla i Chagalla.

22.Władysław Ukleja (1900-1978)

"Wiosna na Śląsku", 1949

olej, tektura, 43 x 64 cm

sygn. p.d.: W. Ukleja 49.

Na odwrocie dwie nalepki: drukowana wypełniona tekstem maszynowym ZZPAP w Katowicach: Doroczna Wystawa Malarstwa Rzeźby / i Grafiki 1949 r./ Autor Ukleja Władysław / Tytuł Wiosna na Śląsku / technika olej / (atramentem) wym. 64 x 43 cm, oraz drukowana nalepka Salonu Wystawowego ZZPAP w Gliwicach z tekstem atramentem: Wystawa Plastików Gliwickich / autor Ukleja Władysław / adres Arkońska 11 m 3/ Wiosna na Śląsku / komisarz wystawy Szymańska (?).

*opłata droit de suite

2 000 zł

Malarz i grafik, po 2. wojnie związany ze śląskim środowiskiem artystycznym. W latach 1922-1928 kształcił się w krakowskiej ASP u Władysława Jarońskiego i Ignacego Pieńkowskiego. Jest autorem licznych portretów, pejzaży, widoków architektury, od lat 50. malował również obrazy o tematyce sakralnej. Od 1945 mieszkał w Gliwicach, gdzie pracował jako konserwator zabytków w gliwickim muzeum.

23.Karol KŁOSOWSKI (1882-1971)

"Fragment z Doliny Olczyskiej", 1925

pastel, tektura 48 x 38,5 cm,

sygn. p.d.: K. Kłosowski / Zakopane

Na odwrocie tektury zabezpieczającej podobrazie autorski opis i dedykacja atramentem: Fragment z "Dol. Olczyskiej" (pastel) / Karol Kłosowski / Zakopane; Skromną pracę - Doktorowi Kralowi - za troskliwą opiekę / w Sanatorium Nauczycielskim - ofiaruje - wdzięczny pacjent. / Zakopane K.K. 1965; (ołówkiem) Obraz pastelowy / nie może być niczym przygniatany / jako nie utrwalony. / Pod utrwalaczem czernieje.

*opłata droit de suite

2 000 zł

Malarz, rzeźbiarz i rysownik, uczeń Szkoły Przemysłu Drzewnego w Zakopanem oraz Państwowej Szkoły Artystyczno-Przemysłowej w Krakowie. Studia kontynuował w Wiedniu i krakowskiej ASP, m.in. u K. Laszczki, T. Axentowicza, J. Stanisławskiego i L. Wyczółkowskiego. Związany z Zakopanem współtworzył towarzystwo Sztuka Podhalańska. Uprawiał malarstwo olejne, wykonywał pastele, rzeźbił, projektował kilimy. Prace i twórczy dorobek artysty na stałe prezentowane są w jego rodzinnej willi "Cicha" w Zakopanem.

24.Soter JAXA-MAŁACHOWSKI (1867-1952)

"Spioniona fala", 1936

akwarela, gwasz, tektura, 35 x 51 cm,

sygn. p.d.: S. Jaxa / 1936.

*opłata droit de suite

8 000 zł

Malarz, wybitny marynista. Kształcił się w szkole rysunkowej w Odessie. W latach 1892-1894 studiował w krakowskiej SSP u Cynka, Jabłońskiego i Łuszczkiewicza. Od 1894 kontynuował naukę w Szkole Rysunku i Malarstwa w Monachium. Po powrocie do kraju osiadł w Krakowie. Był członkiem warszawskiego TZSP. Najchętniej malował pejzaże, często nokturny, do jego ulubionych motywów należały widoki morskie. Uprawiał technikę olejną, w latach międzywojennych posługiwał się akwarelą, gwaszem i pastelem.

25.Antoni de BRADE (1887-1973)

"Rybak przy sieci"

olej, tektura , 34,5 x 49,5 cm

sygn. p.d.: A de Brade.

Na odwrocie drukowana nalepka nieznanej galerii z tekstem atramentem: Antoni de Brade / Rybak / olej / cena zł 120.

Stan zachowania: tektura pęknięta w l.g. narożniku.

*opłata droit de suite

3 000 zł

Malarz związany z łódzkim środowiskiem artystycznym, w okresie międzywojennym prezentował swoje prace na licznych wystawach zbiorowych. Uprawiał malarstwo pejzażowe, malował portrety i martwe natury o miękkim modelunku i jasnych, stonowanych barwach.

26.Feliks Michał WYGRZYWAŁSKI (1875-1944)

"Rybacy ciągnący sieć"

pastel, tektura, 50 x 70 cm,

sygn. p.d.: F.M. Wygrzywalski senior

15 000 zł

Malarz, uczeń akademii monachijskiej i paryskiej Académie Julian. Po 1900 zamieszkał w Rzymie, w 1907 przeniósł się do Lwowa. Poza malarstwem sztalugowym zajmował się scenografią, projektował witraże. Wśród często podejmowanych tematów pejzażowych wiele miejsca zajmują motywy marynistyczne, widoki rzymskiej Campanii i Capri. Tematyka rodzajowa to sceny arabskie, rybacy neapolitańscy, egzotyczne piękności.

27.Marian STROŃSKI (1892-1977)

"Rybak z barką na brzegu"

olej, płótno (dublowane), 78 x 103 cm,

sygn. p.d.: M. (?) / Stroński

*opłata droit de suite

7 000 zł

W 1922 artysta odwiedził Hel. Obrazy inspirowane Bałtykiem wraz z innymi pracami znalazły się w 1923 na dwóch indywidualnych wystawach Strońskiego: w Muzeum Towarzystwa Zachęty Sztuk Pięknych w Warszawie oraz w TPSP we Lwowie, w grudniu tego samego roku odbył się pokaz tych prac również w Przemyślu. Podobna do prezentowanego obrazu kompozycja o tytule "Barka nad morzem", bez postaci rybaka, olej, płótno, 56 x 69 cm, znajduje się w zbiorach MNZP. (Lit.: Katarzyna Winiarska, "Marian Stroński (1892-1977). Życie i twórczość", informator do wystawy stałej w Muzeum Narodowym Ziemi Przemyskiej, Przemyśl, 2018, s.14 i il. s. 48)

Malarz i grafik związany ze środowiskiem artystycznym Przemyśla. W latach 1908 -1913 kształcił się w krakowskiej ASP m.in. u J. Malczewskiego i L. Wyczółkowskiego. Studia kontynuował w Wiedniu u Kazimierza Pochwalskiego. W latach 1924 i 1927 odbył podróże do Włoch i na Bałkany. W 1920 na wystawie w sali ratuszowej przemyskiego magistratu zaprezentował 170 obrazów, poza tym wystawiał w Warszawie i we Lwowie. Artysta malował pejzaże, portrety, martwe natury, podejmował tematykę religijną, jest autorem grafik z widokami Przemyśla i Krasiczyna.

28.Jan Kazimierz OLPIŃSKI (1878-1936)

"Pejzaż z rzeką", 1927

olej, tektura, 25 x 35 cm,

sygn. p.d.: K. Olpiński

2 800 zł

Malarz, kształcił się w akademii w Monachium, studia kontynuował w Paryżu w Académie des Beaux-Arts oraz Académie Colarossi, a od 1905 u Kazimierza Pochwalskiego w akademii wiedeńskiej. Podczas studiów był wielokrotnie nagradzany. Po powrocie do kraju uczył w gimnazjach w Krośnie, Krakowie i Żywcu. W 1921 zamieszkał we Lwowie i podjął pracę na

wydziale artystycznym w Państwowej Szkole Przemysłowej. Wiele wystawiał, m.in. we Lwowie, Krakowie, Poznaniu i Warszawie. Malował sceny rodzajowe, motywy legionowe, pejzaże z okolic Beskidów i Huculszczyzny, portretował typy ludowe.

29. Leon WYCZÓŁKOWSKI (1852-1936)

"Pejzaż jesienny", 1910

pastel, akwarela, papier naklejony na tekturę, 49,5 x 69,5 cm,

sygn. p.d.: L Wyczół / 910

Tektura na odwrocie oklejona kartą gazety z 1911, wydawaną w Drukarni Literackiej w Krakowie, ul. Jagiellońska 10.

66 000 zł

Prezentowana praca należy do grupy ok. 60 obrazów powstałych w czasie pobytu artysty na Huculszczyźnie w 1910. Z wykonanych w tym okresie szkiców pochodzi również znakomita "Tekka huculska". Opisując omawiany okres Maria Twarowska doszukuje się w poszukiwaniach kolorystycznych Wyczółkowskiego dalekiego echa fowizmu: "Artysta malował wzgórza rude i ciemnozłote, doliny szafirowe, a na horyzoncie szczyty skalne w kobalcie, ultramarynie, bieli śniegu, niebo seledynowe, pola na pierwszym planie żółte, zielone, rude. Każdą barwę, jaką zdołał wypatrzeć w naturze, wyjaskrawiał, rozżarzał, a ponadto stosował własną metodę wprowadzania w obraz 'odpowiedników', jak je nazywał, dla podniesienia efektu kolorystyki krajobrazu" (M. Twarowska "Leon Wyczółkowski", Auriga, Warszawa 1962, s. 26).

Pejzaże te często wykonane są techniką pastelową, którą artysta łączył z akwarelą, jak w przypadku przechowywanych w zbiorach Muzeum Narodowego w Krakowie "Wodospadu (Jaremcze)", 1910, "Prutu w Jaremczu", 1910, "Pejzażu górskiego", 1910 i wielu innych z omawianego okresu. Sam artysta tak to skomentował: "W Jaremczu pejzaże, akwarele barwne, a na to pastel. Trzeba było wiedzieć, jak te kolory łączyć, np. na czerwonym tle zielonym kolorem". (Maria Twarowska "Leon Wyczółkowski. Listy i Wspomnienia", Ossolineum, Wrocław 1960, s.107).

30. Stanisław JANOWSKI (1866-1942)

"Przed cerkwią 1"

olej, tektura naklejona na tekturę, 24 x 34 cm,

sygn. l.d.: St. Janowski

3 600 zł

Malarz, ilustrator i scenograf, brat malarki Bronisławy Rychter-Janowskiej, mąż Gabrieli Zapolskiej od 1901 do rozstania w 1910. W latach 1882-1886 kształcił się w krakowskiej SSP u F. Szynalewskiego, I. Jabłońskiego i W. Łuszczkiewicza. Studia kontynuował w monachijskiej akademii u J.C. Hertericha i A. Liezen-Mayera (1887-1890). Wielokrotnie podróżował do Włoch. Współpracował przy panoramach malarskich ("Tatry", "Obrona Częstochowy"). Od 1905 mieszkał we Lwowie, skąd wyjeżdżał do Szczawnicy, Kosowa Bystrej i Krynicy. Uczestniczył w walkach I i II Brygady Legionów Polskich, był jednym z czołowych ilustratorów kampanii legionowych. Z tego okresu pochodzą liczne rysunki i akwarele ze scenami walk i życia obozowego. Wystawiał głównie w Krakowie, gdzie od 1921 roku mieszkał już na stałe. Malował pejzaże, portrety, sceny rodzajowe, projektował scenografie i kostiumy. Był członkiem rzeczywisty krakowskiego i lwowskiego TPSP oraz TZSP.

31. Stanisław JANOWSKI (1866-1942)

"Przed cerkwią 2"

olej, tektura naklejona na tekturę, 24 x 34 cm,

sygn. l.d.: St. Janowski

3 600 zł

Malarz, ilustrator i scenograf, brat malarki Bronisławy Rychter-Janowskiej, mąż Gabrieli Zapolskiej, od 1901 do rozstania w 1910. W latach 1882-1886 kształcił się w krakowskiej SSP u F. Szynalewskiego, I. Jabłońskiego i W. Łuszczkiewicza. Studia kontynuował w monachijskiej akademii u J.C. Hertericha i A. Liezen-Mayera (1887-1890). Wielokrotnie podróżował do Włoch. Współpracował przy panoramach malarskich ("Tatry", "Obrona Częstochowy"). Od 1905 mieszkał we Lwowie, skąd wyjeżdżał do Szczawnicy, Kosowa Bystrej i Krynicy. Uczestniczył w walkach I i II Brygady Legionów Polskich, był jednym z czołowych ilustratorów kampanii legionowych. Z tego okresu pochodzą liczne rysunki i akwarele ze scenami walk i życia obozowego. Wystawiał głównie w Krakowie, gdzie od 1921 roku mieszkał już na stałe. Malował pejzaże, portrety, sceny rodzajowe, projektował scenografie i kostiumy. Był członkiem rzeczywisty krakowskiego i lwowskiego TPSP oraz TZSP.

32. Juliusz GROSSE (1861-1933)

"Pejzaż z okolic Sátoralja-Újhely", 1917

pastel, papier naklejony na tekturę, 34,5 x 50,5 cm,

sygn. l.d.: J. Grosse / S.A. Ujhely 1917

3 200 zł

Malarz i kupiec związany z krakowskim środowiskiem artystycznym, kształcił się w akademii handlowej w Wiedniu, odbył praktykę winiarską w Hamburgu. Pracował w przedsiębiorstwie handlu winem i herbatą swego ojca, gospodarując w Polsce i na Węgrzech na kluczu winnic tokajskich w Sátoralja-Újhely. Początkowo rysunku i malarstwa uczył się w Krakowie u Łuszczkiewicza, naukę kontynuował w Paryżu u A. Bouguereau i F. Cormona, a następnie w akademii monachijskiej. Po studiach mieszkał w swojej ulubionej winnicy na Węgrzech i w Krakowie. Najchętniej podejmował tematykę pejzażową, a najliczniejsza grupa pejzaży to widoki okolic węgierskich winnic. Malował również portrety kredką i pastelami. Wystawiał w krakowskim TPSP, we Lwowie, w salonie Krywulta w Warszawie. Czynnie uczestniczył w działalności krakowskiego związku plastyków, przyjaźnił się z W. Łuszczkiewiczem, S. Wyspiańskim, J. Malczewskim, L. Wyczółkowskim.

33. Marcin KITZ (1891-1943)

"Wiejskie podwórko", 1934

olej, tektura, 24,5 x 39,5 cm

sygn. p.d.: M. Kitz 934.

Na odwrocie autorski napis z datą: (tekst nieczytelny) 2/IX/34.

4 800 zł

Malarz i grafik związany z artystycznym środowiskiem Lwowa. Kształcił się we Lwowie u Stanisława Rejchana i Stanisława Kaczora-Batowskiego, naukę kontynuował u Ignacego Pieńkowskiego w krakowskiej ASP. Studia uzupełniał w Berlinie u Maksa Liebermanna, oraz w Monachium i Wiedniu. Podróżował do Francji, Hiszpanii, Holandii i Włoch. Między rokiem 1939 a 1941 krótko przebywał w Moskwie. W 1940 brał udział w wystawach w Moskwie, Kijowie i Charkowie. Swoje prace wystawiał m.in. w lwowskim i krakowskim TPSP, w TZSP w Warszawie. Miał liczne wystawy indywidualne w rodzinnym Lwowie. Tematyka jego prac to pejzaże, sceny rodzajowe, martwe natury, portrety, malowane swobodnie, szerokimi pociągnięciami pędzla, stylistycznie nawiązujące do osiągnięć impresjonizmu. W 1943 we Lwowie za ukrywanie Żydów został aresztowany i zamordowany.

34. Leon WYCZÓŁKOWSKI (1852-1936)

"Woły w słońcu"

olej, tektura, 27,5 x 38,5 cm,

sygn. p.d.: L Wyczółkowski

Na odwrocie stempel: Specjalny Skład / artykułów (napis nieczytelny) / Kazimierza Zajączkowskiego / w Krakowie / "pod Aniołem" plac Maryacki 8.
30 000 zł

Prezentowany obraz powstał najprawdopodobniej w czasie pierwszego pobytu artysty na Ukrainie, gdzie wyjechał w 1883. Może na to wskazywać podobieństwo szkicu do kompozycji "Woły na pastwisku" z 1887, olej, tektura, 20 x 31 cm, z Muzeum Narodowego w Krakowie. Obydwie prace cechuje swobodne, szkicowe ujęcie tematu, a także wypełnione słońcem impresyjne plamy barwne. (K. Kulig-Janarek, W. Milewska "Leon Wyczółkowski 1852-1936. W 150. rocznicę urodzin artysty", Muzeum Narodowe w Krakowie, Kraków, 2003, ss. 42,43). Sam Wyczółkowski mówi: "Światła kolorowe przez 10 lat, a z przerwami 20 studiowałem na Ukrainie. Robiłem mnóstwo studiów, a potem obraz. Miałem podstawy do malowania. Inaczej ślizgałbym się po literaturze. Plener mój pochodzi ze wsi, z Ukrainy, nie z Paryża. "Rybacy", "Orki", "Buraki". (Maria Twarowska "Leon Wyczółkowski. Listy i Wspomnienia", Ossolineum, Wrocław 1960, s. 62).

35. Artur RUTKOWSKI (1895 Kołomyja - ?)

"Na wozie", 1932

olej, tektura, 25 x 35 cm,
sygn. p.d.: A. Rutkowski 1932

Na odwrocie nalepka TPSP w Krakowie tekstem długopisem: 377 / Artur Rutkowski / Na wozie / olej / 25 x 35.

1 400 zł

Malarz związany z lwowskim i krakowskim środowiskiem artystycznym. W latach międzywojennych brał udział w wystawach zbiorowych artystów lwowskich (1926 i 1938).

36. Henryk UZIEMBŁO (1879-1949)

"Las IV", 1917

akwarela, papier naklejony na tekturę, 34,5 x 50 cm,
sygn. l.d.: Henryk Uziembło / 1917.

Na odwrocie drukowana nalepka TPSP w Krakowie z numerem 0093, z tekstem atramentem: 10) / Autor Henryk Uziembło / Dzieło p.t. "Las IV" / Rodzaj akwarela.

1 400 zł

Malarz, grafik, architekt wnętrz. Kształcił się w Szkole Przemysłowej w Krakowie, skąd udał się do Wiednia, gdzie kontynuował naukę w Kunstgewerbeschule oraz w Österreichisches Museum für Kunst und Industries. Studia uzupełniał u S. Wyspiańskiego i T. Axentowicza w krakowskiej ASP, a w latach 1904-1905 w Paryżu. W Anglii studiował architekturę wnętrz. Jest twórcą licznych polichromii i witraży. W latach 1904-1908 wraz z W. Tetmajerem prowadził prace nad polichromią w kościele parafialnym w Sosnowcu. Uprawiał malarstwo sztalugowe, najchętniej podejmując tematy pejzażowe.

37. Maciej NEHRING (1901-1977)

"Jesienne drzewa", 1955

akwarela, papier, 50,5 x 61 cm,
sygn. p.d.: Maciej Nehring / 55

*opłata droit de suite

2 000 zł

Malarz, grafik, pedagog, od 1920 kształcił się w Miejskiej Szkole Rysunku w Warszawie, studia kontynuował w Bydgoszczy (1921-24), w PSPA w Krakowie (1923-24) oraz w ASP w Warszawie

(1924-28). Był współzałożycielem i prezesem działającej w latach 1935-1939 Grupy Akwarelistów. W latach 1933-39 kierował Pracownią Akwareli i Grafiki Użytkowej w warszawskiej ASP. Uprawiał malarstwo sztalugowe, głównie akwarelę, malował pejzaże i portrety. Zajmował się również grafiką użytkową i warsztatową.

38. Stanisław NOAKOWSKI (1867-1928)

"Rokokowe wnętrze", 1926

akwarela, tusz, papier naklejony na tekturę, 34,5 x 34,5 cm,
sygn. monogramem wiązonym p.d.: SN / 26 / 2 IV (?)

3 400 zł

Architekt, historyk architektury, malarz i rysownik. W latach 1886-1894 studiował architekturę w akademii petersburskiej. W okresie od 1895 do 1897 przebywał głównie w Paryżu, zwiedził Francję, Włochy, Szwajcarię, był w Londynie. W 1899 roku podjął pracę w Moskwie w Stroganowskiej Szkole Przemysłu Artystycznego jako wykładowca kompozycji i historii sztuki. Wykładał także w moskiewskiej Szkole Malarstwa Rzeźby i Architektury. Uczestniczył w życiu artystycznym i naukowym Rosji, zbliżył się do środowiska Mira Isskustwa. W 1918 wrócił do Polski i osiadł w Warszawie. W 1919 otrzymał profesurę na Politechnice Warszawskiej, gdzie wykładał historię architektury nowożytnej, w latach 1920-1923 był dziekanem Wydziału Architektury. Był członkiem TZSP, PAU, TAP Sztuka. Brał udział w licznych wystawach w Polsce oraz w Rosji, a także m.in. w Amsterdamie, Wiedniu, Brukseli, Kopenhadze. Artysta od najwcześniejszych lat interesował się zabytkami i historią, miał ugruntowaną wiedzę z zakresu architektury, stylów, był świetnym rysownikiem i akwarelistą. Jego bogaty dorobek obejmuje prace o charakterze ilustracyjnym, fantazje architektoniczne i prace projektowe.

39. Alfons DŁUGOSZ (1902- 1975)

"Zamek w Wiśniczu", 1943

akwarela, tektura, 61,5 x 47,5 cm,
sygn. p.d.: A. Długosz 1943

*opłata droit de suite

3 600 zł

Malarz, fotograf, pedagog. Kształcił się w Państwowej Szkole Przemysłu Artystycznego w Berlinie oraz w akademii drezdeńskiej. W czasie II wojny związał się z Wieliczką, gdzie był inicjatorem ratowania zabytkowych komór i urządzeń tamtejszej kopalni soli. Zbierał pamiątki związane z historią przemysłu solnego na ziemiach polskich. Pełnił funkcję kustosa Muzeum Żup Krakowskich Wieliczka.

40. Stanisław Ignacy FABIJAŃSKI (1865-1947)

"Widok na Katedrę Wawelską"

akwarela, papier naklejony na tekturę, 50 x 35 cm,
sygn. l.d.: St. Fabijański.

Na odwrocie tektury pieczęć magazynu przyborów malarskich R. Aleksandrowicz.

2 800 zł

Malarz, uczeń krakowskiej SSP m.in. u Feliksa Szynalewskiego, Leopolda Loefflera i Jana Matejki. Studia kontynuował w akademii monachijskiej. Odbył podróże do Włoch i Paryża. Na stałe osiadł w Krakowie. Znany głównie jako malarz architektury Krakowa, chętnie sięgał do tematów rodzajowo-historycznych oraz wątków legionowych.

41. Henryk UZIEMBŁO (1879-1949)

"Domy pod Tatrami"

olej, tektura, 34 x 50 cm,

sygn. p.g.: H. Uziembło

5 000 zł

Malarz, grafik, architekt wnętrz. Kształcił się w Szkole Przemysłowej w Krakowie, skąd udał się do Wiednia, gdzie kontynuował naukę w Kunstgewerbeschule oraz w Österreichisches Museum für Kunst und Industries. Studia uzupełniał u Wyspiańskiego i Axentowicza w krakowskiej ASP, a w latach 1904-1905 w Paryżu. W Anglii studiował architekturę wnętrz. Jest twórcą licznych polichromii i witraży. W latach 1904-1908 wraz z W. Tetmajerem prowadził prace nad polichromią w kościele parafialnym w Sosnowcu. Uprawiał malarstwo sztalugowe, najchętniej podejmując tematy pejzażowe.

42. Michał STAŃKO (1901-1969)

"Szałasy w Tatrach"

olej, tektura, 49 x 70 cm,

sygn. p.d.: M. Stańko

*opłata droit de suite.

5 000 zł

Malarz, pejzażysta tatrzański. Urodzony w Sosnowcu, młode lata spędził w Miechowie. W czasie I wojny walczył w Legionach. Ok. 1930 osiadł w Zakopanem, gdzie m.in. współpracował z Januszem Kotarbińskim przy polichromii w zakopiańskim kościele parafialnym. W 2 połowie lat trzydziestych mieszkał w Sosnowcu. Był członkiem Szczepu Rogate Serce Stanisława Szukalskiego. Jako ochotnik brał udział w kampanii wrześniowej 1939. W latach 1942-43 wykonywał polichromię w kościele w Koziegłowach k. Częstochowy. Krótco pracował w Strzelcach Opolskich w tamtejszym Wydziale Kultury. Po wojnie związał się ze śląskim środowiskiem artystycznym, pozostając w bliskim kontakcie z Zakopanem, gdzie mieszkał i miał pracownię. Najchętniej podejmował tematykę pejzażową, malował również martwe natury i akty, posługując się techniką olejną, rzadziej akwarelą.

43. Czesław WASILEWSKI (Ignacy ZYGMUNTOWICZ) (1875-1947)

"Powrót z polowania"

olej, płótno, 50 x 80 cm,

sygn. p.d.: I. Zygmuntowicz

18 000 zł

Był popularnym w okresie międzywojennym malarzem samoukiem. Tworzył obrazy o tematyce rodzajowej inspirowane malarstwem Brandta, Chełmońskiego i Kossaków. Malował zaprzęgi, kuligi, polowania, ułanów. Właściwe nazwisko to Czesław Wasilewski, artysta w latach międzywojennych swoje prace sygnował także "Zygmuntowicz", stawiając przed nazwiskiem inicjał I. lub F.

44. Czesław WASILEWSKI (Ignacy ZYGMUNTOWICZ) (1875-1947)

"Uszkodzona oś"

olej, płótno, 50 x 80 cm,

sygn. p.d.: Cz. Wasilewski

14 000 zł

Był popularnym w okresie międzywojennym malarzem samoukiem. Tworzył obrazy o tematyce rodzajowej inspirowane malarstwem Brandta, Chełmońskiego i Kossaków. Malował zaprzęgi, kuligi, polowania, ułanów. Właściwe nazwisko to Czesław Wasilewski, artysta w latach międzywojennych swoje prace sygnował także "Zygmuntowicz", stawiając przed nazwiskiem inicjał I. lub F.

45. Juliusz KOSSAK (1824-1899)

"Cesarz Napoleon III z żoną Eugenią na polowaniu"

szkic ołówkiem, papier (ze względu na rozległe uszkodzenia papier zdublowany na bibułę japońską), 43,5 x 33 cm,

u dołu z lewej potwierdzenie autentyczności przez Wojciecha Kossaka: Oryginalny rysunek mojego / ś.p. Ojca Juliusza do obrazu / Ces. Napoleon III z c. Eugenią / na polowaniu. Obraz olejny (?) / (tekst nieczytelny) w moim posiadaniu / Wojciech Kossak

Stan zachowania: szkic po konserwacji.

3 800 zł

Malarz, rysownik, ilustrator, ojciec Wojciecha Kossaka. W latach 1842-1844 studiował prawo na uniwersytecie lwowskim i jednocześnie uczył się rysunku u Jana Maszkowskiego. Do 1850 podróżował po wschodnich kresach Polski, studiując rodzimy krajobraz i odwiedzając dwory szlacheckie, gdzie miał sposobność obserwować życie lokalnego ziemiaństwa. W tym czasie poznał Piotra Michałowskiego. W latach 1853-1855 mieszkał w Warszawie, tu zaprzyjaźnił się z W. Gersonem, F. Kostrzewskim, M. Olszewskim, H. Pillatim i J. Szermentowskim. Z Warszawy wyjechał na 5 lat do Paryża, gdzie poznał twórczość Horacego Verneta. Po powrocie do Warszawy w 1860 kierował działem artystycznym Tygodnika Ilustrowanego, był członkiem Komitetu TZSP. Lata 1868-1869 spędził w Wiedniu i Monachium, gdzie 10 miesięcy studiował w pracowni Franza Adama. W 1869 zamieszkał na stałe w Krakowie aktywnie uczestnicząc w życiu publicznym i artystycznym miasta. Był wybitnym akwarelistą, swój nieprzeciętny talent rozwijał obserwując naturę i wykorzystując temperament i wyobraźnię. Malował sceny batalistyczne, historyczne i rodzajowe. Najważniejszym motywem w jego twórczości był koń, malowany ze znanostwem i zamiłowaniem. Poza malarstwem wykonywał rysunki i ilustracje do książek, czasopism i kalendarzy.

46. Juliusz KOSSAK (1824-1899)

"Portret pana Sufczyńskiego na koniu"

olej, płótno dublowane, 47,5 x 37,5 cm,

u dołu z prawej oraz na odwrocie płótna potwierdzenie autentyczności przez Wojciecha Kossaka: Portret Sufczyńskiego / zrobiony za młodych lat przez ś. p. Ojca / mojego Juliusza / Wojciech Kossak / 1937.

Stan zachowania: po konserwacji.

Powyższa praca, reprezentująca wczesny okres twórczości Juliusza Kossaka, pochodzi ze zbiorów doc. Józefa Ligęzy (1910-1972), wybitnego etnografa, folklorysty, zbieracza śląskich pieśni ludowych, w latach 1963-1972 dyrektora Muzeum Górnośląskiego w Bytomiu.

27 000 zł

Malarz, rysownik, ilustrator, ojciec Wojciecha Kossaka. W latach 1842-1844 studiował prawo na uniwersytecie lwowskim i jednocześnie uczył się rysunku u Jana Maszkowskiego. Do 1850 podróżował po wschodnich kresach Polski, studiując rodzimy krajobraz i odwiedzając dwory szlacheckie, gdzie miał sposobność obserwować życie lokalnego ziemiaństwa. W tym czasie poznał Piotra Michałowskiego. W latach 1853-1855 mieszkał w Warszawie, tu zaprzyjaźnił się z W. Gersonem, F. Kostrzewskim, M. Olszewskim, H. Pillatim i J. Szermentowskim. Z Warszawy

wyjechał na 5 lat do Paryża, gdzie poznał twórczość Horacego Verneta. Po powrocie do Warszawy w 1860 kierował działem artystycznym Tygodnika Ilustrowanego, był członkiem Komitetu TZSP. Lata 1868-1869 spędził w Wiedniu i Monachium, gdzie 10 miesięcy studiował w pracowni Franza Adama. W 1869 zamieszkał na stałe w Krakowie aktywnie uczestnicząc w życiu publicznym i artystycznym miasta. Był wybitnym akwarelistą, swój nieprzeciętny talent rozwijał obserwując naturę i wykorzystując temperament i wyobraźnię. Malował sceny batalistyczne, historyczne i rodzajowe. Najważniejszym motywem w jego twórczości był koń, malowany ze znanstwem i zamiłowaniem. Poza malarstwem wykonywał rysunki i ilustracje do książek, czasopism i kalendarzy.

47. Jerzy KOSSAK (1886-1955)

"Trzech szwoleżerów", 1930

olej, tektura, 49,5 x 35,5 cm,

sygn. p.d.: Jerzy Kossak / 1930

*opłata droit de suite

13 500 zł

48. Eugeniusz GEPPERT (1890-1979)

"Generał Dwernicki na czele kawalerii"

akwarela, papier, 43 x 64,5cm,

sygn. l.d.: Eugeniusz Geppert

Stan zachowania: dr. podklejenia górnej krawędzi papieru.

*droit de suite

6 500 zł

Malarz, związany z wrocławskim środowiskiem artystycznym. Kształcił się w krakowskiej ASP, odbył dwuletnie stypendium w Paryżu. Po wojnie osiadł we Wrocławiu. Był profesorem wrocławskiej PWSSP. Najczęściej podejmował tematykę batalistyczną, malował portrety konne, polowania, wyścigi, a także wrocławskie pejzaże.

49. Jacek MALCZEWSKI (1854-1929)

"Lilla Weneda. Dziewczyna i dwaj starcy z harfami"

tusz, piórko, papier, 22,5 x 28 cm,

sygn. l.d.: J. Malczewski; p.d. słabo czytelny autorski napis: Lilla Weneda.

4 800 zł

Głębokie zainteresowanie twórczością Juliusza Słowackiego młody Jacek Malczewski zawdzięcza ojcu - Julianowi Malczewskiemu, czego dowodem jest m.in. korespondencja Juliana Malczewskiego z synem. Artysta pozostawił liczne młodzieńcze ilustracje do utworów Słowackiego: "Anhellego", "Balladyny", "Lilli Wenedy", "Ojca zadżumionych", "Jana Bieleckiego". Krakowskie spotkania Malczewskiego z kręgiem osób należących do grona wielbicieli poety, m.in. z Adamem Asnykiem i Konstantym Górskim, w równie istotny sposób co dom rodzinny ugruntowały fascynację młodego artysty utworami Słowackiego. (Lit.: "Na jednej strunie. Malczewski i Słowacki. Obrazy i rysunki ze zbiorów Muzeum Narodowego w Warszawie", Muzeum Narodowe w Warszawie, 2019, ss. 16, 18).

"Na jednej strunie. Malczewski i Słowacki" to tytuł wystawy zorganizowanej przez Muzeum Narodowe w Warszawie w 90-lecie śmierci Jacka Malczewskiego i 170-lecie śmierci Juliusza Słowackiego. Znalazły się na niej prace obu artystów ze zbiorów MNW. Zaprezentowano obrazy i

rysunki Malczewskiego inspirowane poezją Słowackiego, a także rysunki samego poety oraz osób z jego kręgu.

Wybitny polski malarz, uczeń krakowskiej SSP w pracowniach W. Łuszczkiewicza, F. Szynalewskiego, H. Grabińskiego, a nieco później Jana Matejki. Studia kontynuował w Ecole des Beaux-Art w Paryżu (1876-1877). W 1879 miał już własną pracownię w Krakowie. W 1884 jako rysownik brał udział w ekspedycji archeologicznej do Azji Mniejszej Karola Lanckorońskiego. Lata 1885-1886 spędził w Monachium. Kilkakrotnie podróżował do Włoch. W latach 1896-1900 i 1910 -1921 był profesorem krakowskiej ASP, a jej rektorem w latach 1912-1914. Był członkiem-założycielem TAP "Sztuka". W latach 1905-1908 działał w dyrekcji krakowskiego TPSP. Pierwsze lata wojny spędził w Wiedniu, od 1916 mieszkał na stałe w Krakowie. W początkowej fazie twórczości Malczewski nawiązywał do tematyki patriotyczno-martyrologicznej, okres "sybirski" otwiera inspirowana utworem Słowackiego "Śmierć Elenai". Po powrocie z Monachium rozpoczyna się okres dojrzałego symbolizmu, artystę poza problematyką losu ojczyzny interesuje los ludzki, znaczenie sztuki, tajemnice egzystencji. Wywodzącym się z mitologii symbolom artysta nadawał indywidualne piętno, niejednokrotnie wiążąc je z polską tradycją. Osobną grupę stanowią portrety. Artysta malował członków rodziny, przyjaciół, znajomych. Poza konwencjonalnymi ujęciami często malował portrety z kompozycją symboliczną w tle. Do najciekawszych portretów symbolicznych należą podobizny zaprzyjaźnionych z artystą osób związanych ze światem sztuki.

50. Jacek MALCZEWSKI (1854-1929)

"Lilla Weneda grająca na harfie wężom oraz dwie postacie kobiece"

tusz, piórko, papier, 22,5 x 28 cm,

sygn. p.d.: J. Malczewski

4 800 zł

Głębokie zainteresowanie twórczością Juliusza Słowackiego młody Jacek Malczewski zawdzięcza ojcu - Julianowi Malczewskiemu, czego dowodem jest m.in. korespondencja Juliana Malczewskiego z synem. Artysta pozostawił liczne młodzieńcze ilustracje do utworów Słowackiego: "Anhellego", "Balladyny", "Lilli Wenedy", "Ojca zadżumionych", "Jana Bieleckiego". Krakowskie spotkania Malczewskiego z kręgiem osób należących do grona wielbicieli poety, m.in. z Adamem Asnykiem i Konstantym Górskim, w równie istotny sposób co dom rodzinny ugruntowały fascynację młodego artysty utworami Słowackiego. (Lit.: "Na jednej strunie. Malczewski i Słowacki. Obrazy i rysunki ze zbiorów Muzeum Narodowego w Warszawie", Muzeum Narodowe w Warszawie, 2019, ss. 16, 18).

"Na jednej strunie. Malczewski i Słowacki" to tytuł wystawy zorganizowanej przez Muzeum Narodowe w Warszawie w 90-lecie śmierci Jacka Malczewskiego i 170-lecie śmierci Juliusza Słowackiego. Znalazły się na niej prace obu artystów ze zbiorów MNW. Zaprezentowano obrazy i rysunki Malczewskiego inspirowane poezją Słowackiego, a także rysunki samego poety oraz osób z jego kręgu.

Wybitny polski malarz, uczeń krakowskiej SSP w pracowniach W. Łuszczkiewicza, F. Szynalewskiego, H. Grabińskiego, a nieco później Jana Matejki. Studia kontynuował w Ecole des Beaux-Art w Paryżu (1876-1877). W 1879 miał już własną pracownię w Krakowie. W 1884 jako rysownik brał udział w ekspedycji archeologicznej do Azji Mniejszej Karola Lanckorońskiego. Lata 1885-1886 spędził w Monachium. Kilkakrotnie podróżował do Włoch. W latach 1896-1900 i 1910 -1921 był profesorem krakowskiej ASP, a jej rektorem w latach 1912-1914. Był członkiem-założycielem TAP "Sztuka". W latach 1905-1908 działał w dyrekcji krakowskiego TPSP. Pierwsze lata wojny spędził w Wiedniu, od 1916 mieszkał na stałe w Krakowie. W początkowej fazie twórczości Malczewski nawiązywał do tematyki patriotyczno-

martyrologicznej, okres "sybirski" otwiera inspirowana utworem Słowackiego "Śmierć Elenai". Po powrocie z Monachium rozpoczyna się okres dojrzałego symbolizmu, artystę poza problematyką losu ojczyzny interesuje los ludzki, znaczenie sztuki, tajemnice egzystencji. Wywodzącym się z mitologii symbolom artysta nadawał indywidualne piętno, niejednokrotnie wiążąc je z polską tradycją. Osobną grupę stanowią portrety. Artysta malował członków rodziny, przyjaciół, znajomych. Poza konwencjonalnymi ujęciami często malował portrety z kompozycją symboliczną w tle. Do najciekawszych portretów symbolicznych należą podobizny zaprzyjaźnionych z artystą osób związanych ze światem sztuki.

51. Jacek MALCZEWSKI (1854-1929)

"Starzec z chłopcem w łodzi"

piórko, tusz lawowany, ołówek, papier naklejony na tekturę, 25,5 x 19 cm,
sygn. p.d.: J. Malczewski.

Stan zachowania: papier nieznacznie przedarty pośrodku z prawej strony.

4 000 zł

Wybitny polski malarz, uczeń krakowskiej SSP w pracowniach W. Łuszczkiewicza, F. Szynalewskiego, H. Grabińskiego, a nieco później Jana Matejki. Studia kontynuował w Ecole des Beaux-Art w Paryżu (1876-1877). W 1879 miał już własną pracownię w Krakowie. W 1884 jako rysownik brał udział w ekspedycji archeologicznej do Azji Mniejszej Karola Lanckorońskiego. Lata 1885-1886 spędził w Monachium. Kilkakrotnie podróżował do Włoch. W latach 1896-1900 i 1910-1921 był profesorem krakowskiej ASP, a jej rektorem w latach 1912-1914. Był członkiem-założycielem TAP "Sztuka". W latach 1905-1908 działał w dyrekcji krakowskiego TPSP. Pierwsze lata wojny spędził w Wiedniu, od 1916 mieszkał na stałe w Krakowie. W początkowej fazie twórczości Malczewski nawiązywał do tematyki patriotyczno-martyrologicznej, okres "sybirski" otwiera inspirowana utworem Słowackiego "Śmierć Elenai". Po powrocie z Monachium rozpoczyna się okres dojrzałego symbolizmu, artystę poza problematyką losu ojczyzny interesuje los ludzki, znaczenie sztuki, tajemnice egzystencji. Wywodzącym się z mitologii symbolom artysta nadawał indywidualne piętno, niejednokrotnie wiążąc je z polską tradycją. Osobną grupę stanowią portrety. Artysta malował członków rodziny, przyjaciół, znajomych. Poza konwencjonalnymi ujęciami często malował portrety z kompozycją symboliczną w tle. Do najciekawszych portretów symbolicznych należą podobizny zaprzyjaźnionych z artystą osób związanych ze światem sztuki.

52. Teodor AXENTOWICZ (1859-1938)

"Portret młodej kobiety"

pastel, tektura, 61 x 45,5 cm,
sygn. l. śr.: T. Axentowicz.

Na odwrocie opinia dr. Stanisława Dąbrowskiego z 1950.

Stan zachowania: sygnatura poprawiona ołówkiem.

24 000 zł

Malarz, grafik, pedagog, wybitny przedstawiciel nurtu młodopolskiego w malarstwie polskim, uznany portrecista i artysta rozmiłowany w folklorze huculskim. Kształcił się w Monachium (1879-1882), studia kontynuował w Paryżu (1882-1895), często odwiedzał Londyn poznając twórczość angielskich portrecistów (m. in. T. Gainsborough, J. S. S. Sargenta i J. Whistlera). W Paryżu bywał w kręgach artystyczno-intelektualnych, odwiedzał salony Godebskich i Sary Bernhardt, portret który namalował tej znakomitej aktorce niewątpliwie przyczynił się do uzyskania wielu cennych zamówień. Po powrocie do Krakowa w 1895 rozpoczął pracę w zreorganizowanej Szkole Sztuk Pięknych, której już przekształconej na ASP był rektorem w 1910 i w latach 1927-1928. Uczestniczył w organizowaniu Towarzystwa Artystów Polskich "Sztuka". W 1897 założył szkołę malarstwa dla kobiet. Był członkiem Wiedeńskiej Secesji, organizatorem i uczestnikiem licznych

międzynarodowych wystaw. Jego malarstwo zarówno portretowe jak i rodzajowe cieszyło się niesłabnącą popularnością. W malarstwie portretowym poza dekoracyjną stylizacją często wprowadzał wątek symboliczny, malował również kompozycje historyczne ("Poselstwo polskie u Henryka Walezjusza", MNW), współpracował przy Panoramic Raclawickiej. W nurcie huculskim wykorzystywał barwność strojów, religijną obrzędowość, urodę zimowej scenerii ("Święto Jordanu, "Pogrzeb huculski", "Święcone"). Uprawiał grafikę ilustracyjną i plakatową, jest autorem plakatów dla II, III i IV wystawy "Sztuki", oraz okładki katalogu IV wystawy "Sztuki", wykonywał algrafie i glinoryty.

53.Olgierd BIERWIACZONEK (1925-2002)

"Akt siedzącej dziewczyny"

olej, płótno, 70 x 50 cm,

niesygnowany.

Obraz ofiarowany obecnemu właścicielowi bezpośrednio przez Olgierda Bierwiaczonka z końcem lat 70. XX w.

*opłata droit de suite

5 500 zł

Malarz, związany ze śląskim środowiskiem artystycznym, uczeń E. Eibischa w warszawskiej ASP. Po uzyskaniu dyplomu w 1956 osiadł na Śląsku, do 1974 zajmował się również pracą dydaktyczną. W latach 1965-1976 współpracował z warszawską Grupą Malarzy Realistów. Miał 22 wystawy indywidualne, jego prace znajdują się w zbiorach wielu polskich muzeów. Najbardziej znany i ceniony jako portrecista, malował również pejzaże i martwe natury. Obecnie w Muzeum Śląskim w Katowicach prezentowana jest obszerna wystawa retrospektywna prac artysty.

54.Alfons KARPIŃSKI (1875-1961)

"Różowe i czerwone róże"

olej, tektura, 34,5x 50 cm,

sygn. p.d.: A. Karpiński.

Na odwrocie opis autorski: Róże (kol) / mal / AKarpiński / Kraków, oraz fragment nalepki z tekstem atramentem: Karpiński "Róże" / 596|II|60.

*opłata droit de suite

12 000 zł

Malarz, uczeń krakowskiej SSP w pracowni Wyczółkowskiego (1891-1895). Naukę kontynuował w Wiedniu, Monachium i w paryskiej Academie Colarossi. Członek Towarzystwa Artystów Polskich "Sztuka" i od 1907 wiedeńskiej secesji. Początkowo malował sceny rodzajowe, pejzaże, portrety, z czasem skupił się na martwych naturach i kwiatach. Martwe natury stanowią najliczniejszą i najbardziej znaną grupę tematyczną, w malowaniu kwiatów artysta osiągnął techniczne mistrzostwo.

55.Adam KIEŁB (ur. 1957)

"Abstrakcja No 14", 2019

olej, płyta, 70 x 100 cm,

sygn. śr.d.: Adam Kiełb 2019

5 000 zł

Malarz, grafik, fotograf, absolwent historii sztuki Uniwersytetu Jagiellońskiego, dyplom w 1984. Od 1977 zajmuje się malarstwem, realizując wielkoformatowe obrazy panoramiczne. Z technik graficznych uprawia suchą igłę i mezzotintę. Jako fotograf specjalizuje się w technice gumy

chromianowej i cyjanotypii. Znacząca część jego prac fotograficznych to serie i cykle realizowane na tradycyjnych czarno-białych i barwnych materiałach. Artysta miał 25 wystaw indywidualnych.

56. Piotr STAWIŃSKI (ur. 1957)

"Kawiarnia V", 2021

akryl, płótno, 70 x 50 cm,

sygn. p.g i p.d: Pio / Tr. S, sygnatura i opis autorski na odwrocie: "Kawiarnia V" / Piotr Stawiński / 2021 r.

3 400 zł

Malarz, syn Bolesława, związany ze śląskim środowiskiem artystycznym. Poza malarstwem uprawia rysunek, grafikę oraz eksperymentalne formy sztuki. Współzałożyciel grupy "Dell'arte" i Akademii Sztuki Fascynującej. Od 1994 członek die Kunstlergilde. Brał udział w licznych wystawach zbiorowych i działaniach plastycznych w Polsce i za granicą (Włochy, Francja, Niemcy). Miał wiele wystaw indywidualnych w Polsce (m.in. Pałac pod Baranami w Krakowie, Galeria Kronika w Bytomiu, Galeria teatru im. St. I. Witkiewicza w Zakopanem, GCK Katowice) oraz w Niemczech (Ditzingen, Stuttgart).

57. Bolesław STAWIŃSKI (1908-1983)

"Diabeł"

akwarela, papier, 19,5 x 15,5 cm,

sygn. p.d.: B. Stawiński

Praca ze zbiorów rodziny artysty.

1 600 zł

Malarz, uczeń krakowskiej ASP w pracowniach W. Jarockiego, T. Axentowicza, F. Pautscha i W. Weissa. Współzałożyciel I Grupy Krakowskiej. Brał udział w krakowskich i lwowskich wystawach Grupy, razem z Grupą jeździł na plenery do Krzemieńca, współpracował z teatrem plastyków Cricot. Lata okupacji spędził w Krzemieńcu, po wojnie osiadł w Bytomiu. Związał się z katowickim oddziałem ASP, gdzie uzyskał tytuł naukowy docenta. Tematem licznych prac artysty są martwe natury, podmiejskie pejzaże, scenki rodzajowe w kawiarni, portrety przyjaciół. Świetnie opanował technikę akwarelową, malował również kompozycje olejne.

58. Bolesław STAWIŃSKI (1908-1983)

"Portret Żyda"

akwarela, papier, 21 x 16,5 cm,

sygn. p.d.: B. Stawiński

Praca ze zbiorów rodziny artysty.

1 600 zł

Malarz, uczeń krakowskiej ASP w pracowniach W. Jarockiego, T. Axentowicza, F. Pautscha i W. Weissa. Współzałożyciel I Grupy Krakowskiej. Brał udział w krakowskich i lwowskich wystawach Grupy, razem z Grupą jeździł na plenery do Krzemieńca, współpracował z teatrem plastyków Cricot. Lata okupacji spędził w Krzemieńcu, po wojnie osiadł w Bytomiu. Związał się z katowickim oddziałem ASP, gdzie uzyskał tytuł naukowy docenta. Tematem licznych prac artysty są martwe natury, podmiejskie pejzaże, scenki rodzajowe w kawiarni, portrety przyjaciół. Świetnie opanował technikę akwarelową, malował również kompozycje olejne.

59. Tadeusz SADOWSKI (1915-1991)

"Legenda Tatr. Janosik"

węgiel, papier, 33,7 x 24,7 cm,

sygn. monogramem p.d.: T. S.; l.d. tytuł: Legenda Tatr. / Janosik

*opłata droit de suite

800 zł

Rzeźbiarz i malarz, związany ze śląskim środowiskiem artystycznym. Kształcił się na Wydziale Sztuk Pięknych uniwersytetu w Wilnie u T. Niesiołowskiego i w pracowniach rzeźby K. Jakimowicza i H. Kuny. W 1938 wyjechał do Lwowa. W 1939 został zmobilizowany do 14 pułku Ułanów Jazłowieckich. Po ucieczce z niewoli w 1940 wrócił do Lwowa, gdzie projektował scenografie i kostiumy do przedstawień operowych. Po wojnie osiadł w Bytomiu. Jest autorem 621 prac rzeźbiarskich - monumentalnych rzeźb w parku miejskim, pomnika Moniuszki przed operą bytomska, popiersia Chopina, fontanny przy placu Akademickim, pomnika powstańców w Radzionkowie, licznych rzeźb sakralnych, elementów małej architektury miejskiej, tablic pamiątkowych. Prace artysty znajdują się w zbiorach Muzeum Śląskiego w Katowicach, Muzeum Górnośląskiego w Bytomiu, a także w Szwajcarii, Kijowie i Charkowie.

60. Michał STAŃKO (1901-1969)

"Górnicy w kopalni", 1947

olej, karton, 25 x 31 cm,

sygn. p.d.: M. Stańko / 947

*opłata droit de suite.

2 400 zł

Malarz, pejzażysta tatrzański. Urodzony w Sosnowcu, młode lata spędził w Miechowie. W czasie I wojny walczył w Legionach. Ok. 1930 osiadł w Zakopanem, gdzie m.in. współpracował z Januszem Kotarbińskim przy polichromii w zakopiańskim kościele parafialnym. W 2 połowie lat trzydziestych mieszkał w Sosnowcu. Był członkiem Szczepu Rogate Serce Stanisława Szukalskiego. Jako ochotnik brał udział w kampanii wrześniowej 1939. W latach 1942-43 wykonywał polichromię w kościele w Koziegłowach k. Częstochowy. Krótco pracował w Strzelcach Opolskich w tamtejszym Wydziale Kultury. Po wojnie związał się ze śląskim środowiskiem artystycznym, pozostając w bliskim kontakcie z Zakopanem, gdzie mieszkał i miał pracownię. Najchętniej podejmował tematykę pejzażową, malował również martwe natury i akty, posługując się techniką olejną, rzadziej akwarelą.

GRAFIKA

61. Stanisław GAWRON (1919-2001)

"Etiuda diabelska", 1971

akwaforta barwna, 48,5 x 32 cm,

sygn. p.d. (poprawiona flamastrem): Stanisław Gawron 71; l.d.: "Etiuda diabelska" akwaforta barwna.

Powyższą grafikę obecni jej właściciele otrzymali od żony Stanisława Gawrona.

*opłata droit de suite

1 000 zł

Grafik i malarz związany ze środowiskiem artystycznym Śląska i Zagłębia, profesor katowickiej ASP. W latach 1945-1948 studiował w krakowskiej ASP, gdzie uzyskał dyplom na Wydziale Malarstwa w pracowni J. Fedkowicza i na Wydziale Grafiki Artystycznej w pracowni K. Szrednickiego i A. Jurkiewicza. Od 1948 prowadził działalność pedagogiczną w krakowskiej ASP

na Wydziale Grafiki w Katowicach. W 1986 uzyskał tytuł profesora nadzwyczajnego. Był współzałożycielem Grupy Zagłębie. Brał udział w około 300 wystawach w kraju i za granicą. Uczestniczył m. in. w Triennale Grafiki Kolorowej w Szwajcarii, 1964, w 1971 Paryżu (XII Salon International "Paris Sud"), na Intergrafii w Berlinie w 1967, 1972, 1975. Za twórczość artystyczną i działalność pedagogiczną był wielokrotnie wyróżniony. Artysta uprawiał grafikę warsztatową - akwafortę, drzeworyt, linoryt, suchą igłę, odprysk, zajmował się malarstwem i rysunkiem.

62.Stefan SUBERLAK (1928-1994)

"Chleb I", 1982

litografia, 3/8, 70 x 53,8 cm,

sygn. oł. p.d.: St. Suberlak 1982; na kamieniu l.d.: Suberlak 1982; oł. l.d.: "Chleb I.", litografia 3/8.

*opłata droit de suite

1 600 zł

Malarz, grafik, związany ze śląskim środowiskiem artystycznym, uczeń katowickiego Wydziału Grafiki ASP w Krakowie. Brał udział w licznych międzynarodowych wystawach zbiorowych (biennale w Lugano, Lublanie, Sao Paulo, Tokio). Miał wiele wystaw indywidualnych w kraju i za granicą. Jego prace znajdują się w wielu polskich muzeach, za granicą m.in. w Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Tokio, w zbiorach Kongresu USA w Waszyngtonie. Powtarzającym się tematem prac artysty jest wieś, postrzegana poetycko i z humorem, często w klimacie nieco surrealistycznym, bliskim twórczości Breughla i Chagalla.

63.Ludwik MISKY (1884-1938)

"Jałowcarz przy krzewie", 1928

drzeworyt, 18,4 x 11,4 cm.

Ilustracja do poematu Emila Zegadłowicza "Jałowcarz", "Czartak. Zbiór poetów w Beskidzie. Poezje i proza", (t.3), Kraków, 1928.

500 zł

Malarz i grafik, wybitny kolorysta. Studiował w krakowskiej ASP w pracowniach Cynka, Wyczółkowskiego, Pankiewicza, Mehoffera i Stanisławskiego, naukę kontynuował w Dreźnie, Lipsku, Berlinie i Wiedniu. Był członkiem Cechu Artystów Plastyków "Jednoróg". W pejzażach inspirował się twórczością Stanisławskiego. Malował martwe natury, motywy architektoniczne, portrety. Poza malarstwem sztalugowym i grafiką zajmował się projektowaniem tkanin. Wydany w 1928 "Czartak" zawiera prace artystów związanych z regionalną grupą skupiającą poetów, pisarzy, malarzy i grafików rozmówanych w Beskidzie. Do publikowanego w "Czartaku" poematu Zegadłowicza Misky opracował 3 drzeworyty.

64.Ludwik MISKY (1884-1938)

"Jałowcarz niosący ceber", 1928

drzeworyt, 18,4 x 9,9 cm.

Ilustracja do poematu "Jałowcarz" Emila Zegadłowicza, "Czartak. Zbiór poetów w Beskidzie. Poezje i proza", (t.3), Kraków, 1928.

500 zł

Malarz i grafik, wybitny kolorysta. Studiował w krakowskiej ASP w pracowniach Cynka, Wyczółkowskiego, Pankiewicza, Mehoffera i Stanisławskiego, naukę kontynuował w Dreźnie, Lipsku, Berlinie i Wiedniu. Był członkiem Cechu Artystów Plastyków "Jednoróg". W pejzażach inspirował się twórczością Stanisławskiego. Malował martwe natury, motywy architektoniczne,

portrety. Poza malarstwem sztalugowym i grafiką zajmował się projektowaniem tkanin. Wydany w 1928 "Czartak" zawiera prace artystów związanych z regionalną grupą skupiającą poetów, pisarzy, malarzy i grafików rozmiłowanych w Beskidzie. Do publikowanego w "Czartaku" poematu Zegadłowicza Misky opracował 3 drzeworyty.

65.Stefan SUBERLAK (1928-1994)

"Matka Boska Częstochowska", 1965

linoryt, 36,6 x 24,7 cm,

sygn. długopisem p.d.: St. Suberlak 1965; l.d.: linoryt

*opłata droit de suite

800 zł

Malarz, grafik, związany ze śląskim środowiskiem artystycznym, uczeń katowickiego Wydziału Grafiki ASP w Krakowie (absolwent 1952). Brał udział w licznych międzynarodowych wystawach zbiorowych (biennale w Lugano, Lublanie, Sao Paulo, Tokio). Miał wiele wystaw indywidualnych w kraju i za granicą. Jego prace znajdują się w wielu polskich muzeach, za granicą m.in. w Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Tokio, w zbiorach Kongresu USA w Waszyngtonie. Powtarzającym się tematem prac artysty jest wieś, postrzegana poetycko i z humorem, często w klimacie nieco surrealistycznym, bliskim twórczości Breughla i Chagalla.

66.Jan NOWAK (ur. 1939)

"Macierzyństwo", 2004

linoryt, odbitka wykonana ręcznie bez użycia prasy graficznej,

60,3 x 49,3cm, sygn. oł. p.d.: Jan Nowak 2004 r.; oł. l.d.: Linoryt 8/15 "Macierzyństwo", monogramem płycie l.d.: JN 2004.

Odbitkę prezentowanej grafiki posiada w swoich zbiorach Muzeum Śląskie w Katowicach.

2 000 zł

Grafik związany ze śląskim środowiskiem artystycznym. W latach 1958-1959 uczył się technik graficznych u Stefana Suberlaka w Ognisku Plastycznym w Katowicach. Z zawodu górnik, w kopalni "Katowice" przepracował 28 lat. Był współzałożycielem koła plastyków "Gwarek 58" przy kopalni "Katowice. W 1989 otrzymał zezwolenie na wykonywanie zawodu artysty plastyka z Ministerstwa Kultury i Sztuki. Uprawia linoryt, miedzioryt i suchą igłę. W pracach artysty dominuje motyw śląskiego pejzażu i jego mieszkańców, często przedstawiony z ornamentálną drobiazgowością i bogactwem rozwiązań tematycznych.

(Maria Fiderkiewicz "Sztuka pogranicza. Między etnosztuką a sztuką akademicką. Katalog zbiorów Muzeum Śląskiego", Muzeum Śląskie, Katowice, 2007, s. 132).

67.Jan NOWAK (ur. 1939)

"Grajek", 1982

linoryt, odbitka wykonana ręcznie bez użycia prasy graficznej,

60,7 x 42,3 cm, sygn. oł. p.d.: Jan Nowak 1982 r.; oł. l.d.: Linoryt "Grajek", monogramem na płycie p.d.: JN 1982.

Odbitkę prezentowanej grafiki posiada w swoich zbiorach Muzeum Śląskie w Katowicach.

2 000 zł

Grafik związany ze śląskim środowiskiem artystycznym. W latach 1958-1959 uczył się technik graficznych u Stefana Suberlaka w Ognisku Plastycznym w Katowicach. Z zawodu górnik, w kopalni "Katowice" przepracował 28 lat. Był współzałożycielem koła plastyków "Gwarek 58" przy kopalni "Katowice. W 1989 otrzymał zezwolenie na wykonywanie zawodu artysty plastyka z Ministerstwa Kultury i Sztuki. Uprawia linoryt, miedzioryt i suchą igłę. W pracach artysty

dominuje motyw śląskiego pejzażu i jego mieszkańców, często przedstawiony z ornamentálną drobiazgowością i bogactwem rozwiązań tematycznych.

(Maria Fiderkiewicz "Sztuka pogranicza. Między etnosztuką a sztuka akademicką. Katalog zbiorów Muzeum Śląskiego", Muzeum Śląskie, Katowice, 2007, s. 132).

68. Bogdan KRÓL (ur. 1956)

"White Shadow", 1986

akwaforta, 10/40, 32 x 23,7 cm,

sygn. oł. p.d.: Bogdan Król 86; l.d.: White shadow etching 10/40 imp.

*opłata droit de suite

800 zł

Malarz i grafik, studiował w krakowskiej ASP na Wydziale Grafiki w Katowicach. Dyplom z wyróżnieniem uzyskał w 1983 w pracowni T. Jury. Był stypendystą Ministerstwa Kultury i Sztuki. Od 1985 zatrudniony w katowickiej ASP, od 2008 jest profesorem adiunktem II stopnia, prowadzi Pracownię Projektowania Multimedialnego, Pracownię Animacji i Grafiki Multimedialnej. Od 2005 pełni funkcję Kierownika Katedry Projektowania Graficznego. W swoim dorobku artystycznym posiada wiele prac graficznych, głównie akwafort, tworzy ilustracje, plakaty, malarstwo. Realizuje prace multimedialne i animacje. Jego prace znajdują się w zbiorach prywatnych i muzealnych na całym świecie. Artysta miał wiele wystaw indywidualnych, a także brał udział w licznych prezentacjach zbiorowych.

69. Jan WAŁACH (1884-1979)

"Cztery pary w tańcu", 1943

drzeworyt, 12,4 x 34,2 cm;

sygn. ołówkiem p.d.: Jan Wałach.

Grafika reprodukowana w: "Jan Wałach artysta malarz z Istebnej", 1998, tabl. XVII.

Drzeworyt ze zbiorów doc. Józefa Ligęzy (1910-1972), wybitnego etnografa, folklorysty, zbieracza śląskich pieśni ludowych, w latach 1963-1972 dyrektora Muzeum Górnos Śląskiego w Bytomiu.

*opłata droit de suite

1 000 zł

Malarz, rzeźbiarz, grafik. W latach 1904-1908 studiował w krakowskiej ASP u Mehoffera, Fałata, Ruszczyca, skąd udał się na dwuletnie stypendium do Paryża. Po powrocie osiadł w rodzinnej Istebnej, z tą miejscowością związał dalsze życie i twórczość. Nie wychodząc poza rodzinną wieś dokumentował świat robót chłopskich, prozaicznych zdarzeń codziennych. Drzeworyty artysty opracowane są z dużą starannością tak pod względem rysunku jak i kompozycji.

RZEŻBA

70. Maria KONARZEWSKA (1924-2011)

"Taniec", ok. 1970

płaskorzeźba, ceramika barwiona tlenkami, szkliwiona, 32 x 62,5 cm.

*opłata droit de suite

6 500 zł

Artystka ceramik, córka Ludwika Konarzewskiego seniora. Kształciła się w Instytucie Sztuk Pięknych w Krakowie. Jest autorką zarówno ceramiki użytkowej, jak również rzeźby i płaskorzeźby ceramicznej, których tematyka nawiązuje do tradycji kulturowych regionów beskidzkich. Poza drobną rzeźbą ceramiczną wykonała większe formy, głównie płaskorzeźby, do kościoła

parafialnego pod wezwaniem Dobrego Pasterza w Istebnej na Śląsku Cieszyńskim, do kaplicy Domu Księży Emerytów w Katowicach, oraz do kościoła Miłosierdzia Bożego w Niewiadomiu - dzielnicy Rybnika. Wykonywana przez artystkę ceramika jest barwiona wyłącznie tlenkami, a następnie szkliwiona.

71.Piotr LATOSKA (1911-2004)

"Brzemienna", ok. 1960

gips patynowany, wys. 66 cm.

Stan zachowania: dr. ubytki patyny.

Rzeźba ze zbiorów rodziny artysty.

2 800 zł

Rzeźbiarz urodzony w Rudzie Śląskiej, uczeń krakowskiej ASP. W młodości odbył trzyletnią praktykę rzemieślniczą u mistrza ślusarskiego Antoniego Sieronia i na początku lat 30. podjął pracę jako ślusarz. Rzeźbą zainteresował się w 1938, początkowo jego materiałem rzeźbiarskim była glina, z czasem zaczął rzeźbić w węglu. W latach 40. rozpoczął zajęcia w Szkole Rzeźby w Węglu prowadzonej w Rydułtowach przez Ludwika Konarzewskiego. Zachęcony przez Reinholda Domina, prowadzącego w Rudzie Śląskiej szkołę rzeźby i uzyskawszy w 1949 stypendium Związku Zawodowego Górników, podjął studia na Wydziale Rzeźby krakowskiej ASP u Xawerego Dunikowskiego. Dyplom uzyskał w 1955. W 1953 brał udział w budowie Pomnika Czynu Powstańczego na Górze św. Anny wg projektu Dunikowskiego. Po studiach podjął pracę w kopalni (do 1971) i kontynuował twórczość artystyczną. Był instruktorem w sekcji rzeźby w ogniskach plastycznych. Jego rzeźby w węglu przedstawiały świat, który znał - ludzi pracy, górników, hutników. Był autorem m.in. rzeźb "Siedząca" i "Łucznik" w Galerii Rzeźby Śląskiej w Parku Śląskim w Chorzowie, niestety nie zachowanych. Wykonał gipsowe popiersie Jerzego Ziętka, prezydenta Gottwalda. Około 1978 zainteresował się płaskorzeźbą, ulubionym tematem jego prac wykonanych w miedzi były sceny historyczne z czasu powstań śląskich i okupacji hitlerowskiej, motywy ze świata muzyki, sceny religijne.

(Lit.: "Piotr Latoska. Wystawa w 90. rocznicę urodzin artysty", oprac. redakcyjne Ewa Brol, katalog wystawy wyd. staraniem Urzędu Miasta Ruda Śląska, Ruda Śląska 2001).

72.Franciszek KURZEJA (1936-2011)

"Święta Barbara"

płaskorzeźba w węglu, wym.: 24 x 13 x 10,5 cm,

sygn. na odwrocie rytym monogramem wiązany: FK.

Na podstawie nalepka z dedykacją: Szczęść Boże / Andrzejowi / życzy "Stara Strzecha (?) / Górnicza" / z kop. "Katowice" / (podpisy nieczytelne) / 7. 06. 19 (data nieczytelna) K-ce.

1 600 zł

Malarz, grafik, rzeźbiarz, autor wycinanek. Ukończył technikum górnicze i od 16 roku życia do emerytury pracował w kopalni "Katowice". Pochodził z rdzennie śląskiej rodziny, ojciec Kurzei był przez jakiś czas kierowcą Korfantego, matka współpracowała jako rysownicza z pismem "Polonia". Wspólnie z Janem Nowakiem i Józefem Rockstrohem założyli w 1956 przy kopalni zespół plastyczny "Gwarek 58". Był członkiem Komitetu do Spraw Pomordowanych Górników Kopalni "Wujek". Tematyka jego prac nawiązuje do historii Śląska, artysta wiele miejsca poświęca historii najnowszej, związanej z powstaniem Solidarności i upadkiem komunizmu. Inspirują go śląskie tradycje i zwyczaje.

73."Kosynier", 1927-1930

brąz, wys. 18 cm, na sukmanie i na spodzie podstawy stemple brązownika: "Bronzomar" /

Warszawa.

2 000 zł

Wytwórnia Galanterii Brązowej i Marmurowej "Bronzomar", sp. z o.o. na ul. Długiej 55 w Warszawie wytwarzała garnitury do pisania, przybory do palenia, lampy elektryczne, drobną rzeźbę figuralną (figurki postaci antycznych, sportowców, zwierząt), pieczętki, noże do papieru. Działała w latach 1927-1930/31.

74. Josef ENGELHART (1864-1941)

"Kelner", 1904

brąz, jasnobrązowa patyna, wys. 28,5 cm, podstawa czarny kamień (nieoryginalna), sygnatura i stempel odlewni na podstawie z brązu: Engelhart / 1904, 10 Österr. Gesellsch. / Z. Förderung D. Medaillenkunst / und Kleinplastik.

3 600 zł

Austriacki malarz i rzeźbiarz związany z wiedeńskim środowiskiem artystycznym, jeden z współzałożycieli Wiedeńskiej Secesji. W 1904 wziął udział w wystawie światowej w St. Louis, gdzie otrzymał brązowy i złoty medal. W 1909 otrzymał zamówienie na pomnik malarza F.G. Waldmüllera w wiedeńskim Parku Ratuszowym. Pierwsza obszerna wystawa prac artysty odbyła się podczas 34. wystawy Secesji (zaprezentowano 233 jego dzieł), kolejna wystawa miała miejsce w 1910 w Grazu. Engelhart był dwukrotnie prezesem Wiedeńskiej Secesji.

RZEMIOSŁO

75.FIGURKA "ŚPIEWACZKA", ok. 1960

porcelana, farby naszkliwne, wys. 23,5 cm, projekt formy Lubomir Tomaszewski, 1959; znak podszkliwny zielony Zakładów Porcelany Stołowej "Krzysztof" w Wałbrzychu. Stan zachowania: dr. wyszczerbienie na krawędzi trenu sukni.

4 000 zł

76.MASKA "DZIEWCZYNA W KAPELUSZU" STEATYT, ok. 1960

porcelana, natrysk czarną farbą, technika drapania, złocenie, wym.: 22 x 13cm; znak drukowany szary: "Steatyt / ZB / Katowice".

Wytwórnia Wyrobów Ceramicznych "Steatyt" Zygmunt Buksowicz, Katowice, ok. 1960
Wzór prezentowanej maski nie był jak dotąd reprodukowany w publikacjach dotyczących Wytwórni Wyrobów Ceramicznych "Steatyt".

1 000 zł

77.WAZON FASON R.R. STEATYT, ok. 1960

porcelana, czarna farba naszkliwna, złocenie, wys. 25 cm; znak drukowany szary: "Steatyt / ZB / Katowice" / Ręcznie malowane / Made in Poland / (czarna farbą) R.R.

Stan zachowania b. dobry

(Lit.: B. Banaś "Wytwórnia Wyrobów Ceramicznych Steatyt w Katowicach", Muzeum Narodowe we Wrocławiu, Wrocław, 2015, s. 117, il. 25).

600 zł

78.PATERA TRÓJKĄTNA STEATYT, ok. 1960

porcelana, czarna farba naszkliwna, złocenie, wym.: 33 x 32 cm; lustro dekorowane nieregularną fakturą z sylwetowym motywem 3 rybek; znak drukowany szary: "Steatyt / ZB / Katowice". Stan zachowania b. dobry

(Lit.: B. Banaś "Wytwórnia Wyrobów Ceramicznych Steatyt w Katowicach", Muzeum Narodowe we Wrocławiu, Wrocław, 2015, s. 214, il. 142).

800 zł

79.KINKIET STEATYT, ok. 1970

porcelana, czerwona farba naszkliwna, złocenie, wym.: 33 x 32 cm; trójkątne lustro-patera dekorowane nieregularną fakturą i złożonymi fantazyjnymi motywami. Brak przeglądu instalacji elektrycznej.

Kinkiet wg projektu i ze zbiorów Pani Ady Chmiel.

800 zł

80.LAMPA SUFITOWA STEATYT, ok. 1970

pięcioramienna; porcelana, czerwona farba naszkliwna, złocenie, wys.: 53 cm. Brak przeglądu instalacji elektrycznej.

Lampa wg projektu i ze zbiorów Pani Ady Chmiel.

1 400 zł

81.DZBAN DO WINA, ok. 1880

korpus szkło warstwowe (cameo glass) mleczne i turkusowe, trawione, matowane, dekorowane motywem narcyzów i kalii (w stylu firm Thomas Webb & Sons i Stevens & Williams, obydwie firmy ze Stourbridge w Wielkiej Brytanii);

oprawa wylewu srebro pr. 0,925, cecha Sheffield z 1881, cecha podatkowa z głową królowej Wiktorii z lat 1838-1890, znak firmy złotniczej: J.D& S. (James Dixon & Sons, Sheffield, rok założenia 1867), na oprawie dedykacja w j. angielskim: Presented to / The Rev. H. L. Nelthropp M.A. F.S.A. / By a Few Burgesses of the / Upper Norwood Ward / as a Token of Their Respect & Esteem / July 1883; wys. 24,5 cm. Stan zachowania b. dobry.

4 200 zł

Wielebny H. L. Nelthropp M.A. F.S.A. (1820-1901) w 1894 ofiarował swoje bogate zbiory zegarów, zegarków i pieczęci Kompanii Zegarmistrzowskiej, w ramach podziękowania kompania zamówiła jego portret, obecnie w Muzeum Zegarmistrzostwa w Londynie.

(źródło: <https://collection.sciencemuseumgroup.org.uk/objects/co8559866/portrait-of-the-reverand-henry-nelthropp-ma-fsa-1820-1901-painting-portrait>)

82.SECESYJNA PATERA BR. HENNEBERG, ok. 1910

stop cynowy, srebrzenie, wym.: 7 x 32 x 25 cm; płaskie lustro o owalnej formie, z lekko wyniesionym brzegiem, dekorowane reliefowym motywem liści i kiści winogron, kabłąkowy uchwyt w formie plastycznej gałązki; znak w owalu: Br. Henneberg / (gwiazda sześcioramienna) / Warszawa, wybity numer 2009.

2 000 zł

83.SREBRNY KOMPLET DO HERBATY, ok. 1909

czajnik (wys. 21 cm), podgrzewacz (wys. 10 cm), dzbanek do herbaty (wys. 11 cm), mlecznik (9,5 cm), cukiernica (9,5 cm), taca (41 x 65 cm);

korpusy w formie spłaszczonej kuli, żeberkowane, wydatne wylewy dekorowane reliefowymi

motywami akantu, muszli i masek, płaskie pokrywy na zawiasach, uchwyty czajnika i dzbanka drewno, cukiernica i mlecznik wew. złożone, prostokątna taca z gładkim lustrem i dwoma uchwytami;

waga 5680 g, srebro pr. 0,925, londyńska cecha z 1909, znak firmy złotniczej: G & S Co. Ltd. (Goldsmiths and Silversmiths Co. Ltd., Londyn), na spodzie stopy wybity napis: Goldsmiths and Silversmiths Company / 112 Regent Street W, taca z cechą Sheffield z 1919, monogram złotnika GH (Georg Hape, Sheffield, 1 ćw. XX w.). Stan zachowania: wymieniony sztyft w zawiasie pokrywy czajnika.

29 000 zł

84.PARA SREBRNYCH KANDELABRÓW ROBERT GARRARD II, 1877

sześcioramienne, siedmioświecowe; stopy koliste, wysklepione, trzony tralkowe w formie fragmentu zwężającej się ku dołowi kolumny zwieńczonej trzema baraniami głowami i girlandami, trzony zakończone tulejkami, ramiona w formie esowatych gałązek, tulejki cylindryczne, pod tulejkami koliste profitki, płaszcz stopy i trzon kanelowane, krawędzie stopy i profitek obwiedzione reliefowym motywem liści laurowych;

wys. 50 cm, waga 8076 g, srebro pr. 0,925, londyńska cecha z 1877, cecha podatkowa z głową królowej Wiktorii z lat 1838-1890, monogram złotnika (pod koroną) RG (Robert Garrard II, Londyn, rok założenia 1822), na krawędzi stopy wybity napis: R & S Garrard Panton St. London. Stan zachowania dobry.

40 000 zł

Robert Garrard II (1793-1881) - pochodził z rodziny złotników i uważany był za najzdolniejszego wśród jej członków. W latach 1809-1816 uczył się u swego ojca Roberta Garrarda I (1758-1818). W 1818 otworzył swój pierwszy warsztat na Panton St w Haymarket w Londynie. Po śmierci ojca w 1818 wraz z braćmi założył firmę R., J. & S. Garrard nad którą sprawował pełną kontrolę. Garrard II znany jest z imponujących skalą i rozmachem obiektów ze srebra przeznaczonych na środek stołu, często wzbogaconych rzeźbą figuralną. (Lit.: H.Newman, "An Illustrated Dictionary of Silverware", Thames & Hudson, Londyn, 2000).